

indsats på byfornyelsesområdet i perioden 1990 til 1998.

Venstre anerkender, at byfornyelsen medvirker til et væsentligt løft i vedligeholdelsesstandarden af de renoverede boliger samt forbedringer i form af brandsikring, energibesparende foranstaltninger samt forbedring af boligernes friarealer og adgang til lys og luft; men Venstre finder det forkert, at de stadig højere tilskudsprocenter til offentligt støttet byfornyelse ofte bidrager til standarder, der er i overkanten af, hvad der er rimeligt ud fra sociale og bevaringsmæssige hensyn. Venstre ønsker, at langt flere borgere får gavn af de midler, som det offentlige hvert år investerer i byfornyelse.

Med den nuværende lejelovgivning er der derfor fortsat behov for, at stat og kommuner bidrager aktivt til renoveringen af den nedslidte del af boligmassen; men Venstre vender sig samtidig mod, at byfornyelsen i stadig større grad er blevet et økonomisk tag selvbord.

I dag betaler staten, men har ingen indflydelse. Kommunerne beslutter og har enerådig indflydelse, men lægger det økonomiske ansvar over på staten, hvilket er ganske uholdbart. Og det tager lovforslaget i det mindste hul på.

Der findes imidlertid en yderligere fordyrende, økonomisk mekanisme, som lovforslaget ikke tager hul på, nemlig at alle betalinger til konsulenter m.v. afregnes i procenter af de samlede omkostninger. Venstre vil derfor gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Henriette Kjær (KF):

Da vores ordfører, hr. Jens Heimburger, ikke kan være til stede, vil jeg kort oplæse Det Konservative Folkepartis holdning:

Frihed 2000's forslag er jo en delvis genfremstilling fra folketingssamlingen 1995-1996, og dengang var vi i Det Konservative Folkeparti meget positive over for forslaget, men fandt, at det rettelig burde behandles i den senere revision af byfornyelsesloven. Imidlertid blev Frihed 2000's bekymringer ikke inddraget i større omfang, og derfor hilser vi det meget velkomne, at Frihed 2000 genfremsætter forslaget.

Vi ønsker således fortsat, at der arbejdes for mere præcise lofter over omkostninger ved byfornyelsesprojekter. Vores udgangspunkt for ønsket om bedre værktøj til økonomistyring er, at byfornyelsesmidlerne ikke bør brændes af på forholdsvis få kostbare projekter, men derimod skal ressourcerne udstrækkes til at omfatte flest mulige boliger.

Vi har jo desværre set grelle eksempler på en meget tvivlsom styring af byfornyelsesprojekterne, og det er derfor, vi håber, at den linje, som lovforslaget udtrykker, kan udbygges og moderneres ansvar for egne projekter. Det Konservative Folkeparti kan derfor støtte linjen i det fremsatte forslag og ser frem til en positiv udvalgsbehandling.

Knud Erik Hansen (SF):

Det har altid været et problem med byfornyelsen, at de, der har den væsentligste indflydelse på et byfornyelsesprojekt, ikke er dem, der betaler.

Ejeren er den, der har størst indflydelse, og han har i mange år ikke betalt noget som helst. Lejerne er de næststørste betalere, men bliver projektet dyrt, ja, så betaler lejerne ikke de marginale udgifter. De største betalere er kommunerne og staten, der betaler ca. to tredjedele af investeringerne, og lejerne betaler resten, og det giver en skæv incitamentsstruktur.

Vi glæder os derfor over, at Frihed 2000 har rejst debatten, fordi det er et væsentligt problem, der rejses i byfornyelsen, for det er givet, at projektet bliver fordyret, fordi incitamenterne ikke altid er tilstrækkelige til at sikre, at de, der tager beslutningerne, også sørger for, at det bliver billigt muligt.

Der er dog de sidste år lavet en del ændringer, der skulle give en bedre struktur. Kommunerne kan som betingelse for at støtte nogle projekter sige, at ejerne skal betale noget mere. Kommunerne vil også komme til at betale mere. Der er lavet nye støtteformer som f.eks. aftalt byfornyelse, som kan bruges til fornyelse af ejendomme med mindre fornyelsesbehov.

Det er så et spørgsmål, om det også er nok, men det er SF's opfattelse, at der ikke kan kræves mere af lejerne, hvis vi skal ændre incitamentsstrukturen, for de betaler allerede tæt ved, hvad en ny almen bolig koster.

Det er meget muligt, hvis vi skal snakke om parter, der kan betale, at ejeren faktisk godt kan bidrage mere til betalingen, og det kunne være interessant at se, hvilke erfaringer man har fået med den nye regel om, at kommunerne kan aftale, at ejerne skal betale noget mere. Det har vi ikke set noget til. Laves disse aftaler på en ordentlig måde, ja, så kan det faktisk godt give ejerne incitament til at holde udgifterne nede.

Der er også andre forhold omkring ejerne, som det kan være vigtigt at kigge på, f.eks. at ejerne kan optage lån, der ligger før lånene til